

عنوان مقاله:

بحران آب، کابوس بیابان مطالعه موردی منطقه میاندهی، خراسان رضوی

محل انتشار:

اولین همایش ملی پژوهش های کاربردی در نگهداشت محیط زیست، آب و منابع طبیعی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

صدیقه بدیعی - کارشناس ارشد، دانشکده آب و خاک، دانشگاه زابل

احمد پهلوانروی - دانشیار ژئومورفولوژی، گروه مرتع و آبخیزداری، دانشکده آب و خاک، دانشگاه زابل

غلامرضا هادربادی - استادیار، سازمان جنگلها و مراتع کشور

خلاصه مقاله:

بیابانزایی از بزرگترین مشکلات زیست محیطی در مناطق مرکزی، جنوبی و شرقی ایران است. که امروزه به علت فعالیتهای غیرمنطقی و مخرب انسان به سرعت رو به گسترش است. کیفیت آب یکی از عواملی میباشد که خود تحت تاثیر عوامل انسانی است، برداشت بیرویه از آب های زیرزمینی علاوه بر افت شدید سطح سفره های زیرزمینی و فرونشست بسیاری از دشتهای کشور، بحران دیگری را به صورت شور شدن ذخائر آبی بوجود آورده است. افزایش تدریجی درجه شوری آب زیرزمینی آغازی جدی برای نمکزایی و نهایتاً تخریب منابع اراضی و تشدید پدیده بیابانزایی میباشد. بررسی کیفیت شیمیایی منابع آب منطقه میاندهی. از نظر طبقه بندی منابع آب، نمودار ویلکوکس نشان میدهد که آبهای منطقه در طبقه C4S4 قرار میگیرد. که نسبت جذب سدیم آنها بالا است. بنابراین برای بهرهبرداری از این نوع منابع آب زیرزمینی، جهت زراعت با محدودیت های جدی روبرو هستیم

کلمات کلیدی:

بیابانزایی، نمودار ویلکوکس، شوری آب، نمکزایی، میاندهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/392184>

